

[Peter Nielsen.]

mål. Hovedsagen er børnetilskuddenes størrelse, og da vi jo i øjeblikket har den ordning — og den skal vi bibeholde — at hvor børnetilskuddene overstiger skattesvarelsen, udbetales det overskydende beløb, er det altså efter min formening af underordnet betydning, om disse børnetilskud sorteres under finansministeriet eller socialministeriet.

Henvisningen til Sverige duer jo heller ikke, idet det må være det ærede medlem bekendt, at man derovre har både børnefradrag og børnetilskud, og endvidere betyder deres kildeskattordning jo også, at man må ordne de ting på en lidt anden måde.

I forbindelse med betragtningen om, at det er de store mellemindkomster, der først og fremmest får gavn af skattelettelser, er det værd at bemærke, og det gjorde jeg jo opmærksom på i mit første indlæg, at sammenligner man udskrivningsloven fra 1959-60 med det nu foreliggende skatteudskrivningsforslag, er der i løbet af disse 4 år tale om, at så godt som alle indtægter på 22.000 kr. og derunder får deres skatter halveret. Ja, for de mindre indtægter bliver der endda tale om hel skattefrihed. Yderligere er der måske også at bemærke, at de tal, det ærede medlem har fra bemærkningerne, jo er de foreløbige tal; med de endelige tal, altså ligevægtsskatten, vil det jo stille sig noget anderledes. Det er også blevet sagt, at jeg skulle have sagt ét ude i landet her i sommer og så altså noget helt andet her i dag. Jeg har overhovedet aldrig ved nogen lejlighed utalt mig om, at vi skulle bryde et forlig. Selvfølgelig skal man holde en indgået aftale. Men jeg har utalt tvivl om, at den økonomiske vurdering, der skulle finde sted, på ansvarlig måde kunne konkludere i skattelettelser. Den tvivl har jeg gentaget i dag, men samtidig udtrykt håbet om, at de økonomiske forhold til foråret virkelig er af en sådan karakter, at man i fuld ansvarlighed kan gennemføre disse skattelettelser.

Så vil jeg selvfølgelig gerne takke for tilbuddet om et tokantet forlig, hvorved man skulle kunne få gennemført fradragsrettens bortfald og mange andre gode ting og sager. Nu skal jeg ikke anstille betragtninger over betimeligheden af et sådant ægteskab, men kun kort og godt sige, at det har jo ingen rent praktisk interesse; I er ikke store nok. Magtkonstellationen her i folketinget er således, at der skal et trekantet forlig til, så alene af den grund er der grund til at sige nej tak.

K. B. Andersen: Jeg skal heller ikke gøre mange bemærkninger.

Det ærede medlem hr. Henry Christensen var nu som ved tidligere lejligheder inde på tanken om et velstandstal, en tanke, man før fra venstres side har beskæftiget sig med, og som det ærede medlem også for nylig skriftligt har været inde på. Jeg skal ikke, under hensyn til at det jo dog først og fremmest er udskrivningsloven, vi drøfter, komme indgående ind på det, men kun lige sige, hvad der jo også er det ærede medlem bekendt, at da Thorkil Kristensen i sin tid var finansminister, nedsatte han et udvalg til specielt at beskæftige sig med dette spørgsmål, et udvalg med repræsentanter for landbruget, for arbejdsmarkedets parter og for nationaløkonomisk sagkundskab. Dette udvalg afgav sin betænkning til Thorkil Kristensen, og med denne betænkning må vel tanken om et velstandstal siges at være så grundigt begravet, som den kan blive, da man tog afstand fra det af alle grunde. Jeg skal for at spare tid ikke komme ind herpå, men det var både af tekniske, politiske og andre grunde, man tog afstand.

Jeg kan i øvrigt nævne, at i samme betænkning siger man om pristalsreguleringen i almindelighed efter at have undersøgt en række lande i Europa med højst forskellige reguleringer eller slet ingen automatisk regulering, at uden hensyn til, om man regulerer helautomatisk, halvautomatisk eller på anden måde, har det vist sig, at lønningerne stort set indretter sig efter udviklingen